

תשורה למשתתפי ה'כינוס תורה'

מרה שחורה - לא בד' אמות שלי

א' מהשלוחים הי' לו בעיות בהעסקנות שלו, והי' בעצבות בגלל זה. כשנכנס באותה תקופה ליחידות, א"ל הרבי: "מיט מרה שחורה זאלסט ניש אריינטרעטן אין די ד' אמות" [=עם מרה שחורה - שלא תפסע לתוך ד' אמות שלי].

שכורה ולא מיין

פעם א' קפץ מישהו על השולחן של הרבי, אמר הרבי ע"ז, "ער איז שיכור פון גרויפ דזשוס" [=הוא נהי' שיכור ממין ענבים].

עשר דקות - רבע שעה

בשנת ה'תש"ד כשהתפלל הרבי לפני התיבה, שאל פעם את המשגיח דישיבת 770, מתי מתפללים מעריב, ענה המשגיח, עשר דקות, רבע שעה, אחרי שבע, סימן הרבי בידיו בתמיהה, עשר דקות - רבע שעה? (פי' חמש דקות זה הרבה זמן ויכולים לעשות הרבה).

ע"ד הראגאטשאווער

כשעורך עיתון א' נכנס ליחידות, שאל אותו הרבי, למה אין מדור של תורה בעיתון, ואמר לו הרבי, שהראגאטשאווער אמר, שהפסוק "ובני קרח לא מתו" הוא בפרשת פנחס ולא בפ' קרח, והוא ידע זאת מגמ' סנהדרין ולא מחומש. (הרבי רמז לו שא' ילמד תורה מקריאה בעיתון, ע"ד הראגאטשאווער שידע פסוק חומש מגמ').

"ה' יספור בכתוב עמים"

המזכיר ר' ניסן שי' מינדל, הי' נכנס לרבי בלילות בשנות ה'למ"ד'ס'. פעם כשנכנס לרבי הי' זה ב-New Year למספרם, כשהגיעה השעה של חצות הלילה, הביט הרבי על השעון ואמר: Happy New Year. כשהביע הנ"ל את תמיהתו, אמר לו הרבי, הרי כתוב "ה' יספור בכתוב עמים" (תהילים פז. ו').

החלטה של 'ברזל'

הרבנית סיפרה, שאצל הרבי לוקח הרבה זמן להחליט החלטה, וכל החלטה שרצה לקבל הי' מביט מכל הצדדים באם זהו החלטה טובה. וכשהחליט, הי' זה 'ברזל' ולא שינה דעתו. פעם החליט הרבי איזו החלטה, ולא' היתה החלטה זו קצת מוזרה, ואמר הרבי: אם כ"ק מו"ח אדמו"ר לא הי' יכול לשנות החלטה שלי, גם אתה לא תשנה.

'מוסר'

א' מאנ"ש מאנגלי' נכנס ליחידות, שאלו הרבי מתי אתה נוסע? ענה הנ"ל, בר"ח. אמר לו הרבי, שישאר בי אינו יכול להתאפק לומר 'מוסר' ויהי' התוועדות ביום א'.

חכם עוקר . . מעיקרו

א' נכנס ליחידות, ושאל האם ללמוד בשביל להיות רופא, או לעסוק בחינוך, והביא סברות לכאן ולכאן. השיב לו הרבי, שיעסוק בחינוך, כי רופא מרפא חולים, ומחנך דואג שבריאם לא יהיו חולים.

החצי שעה שיש לי לעצמי

בשנת תשי"ג כשנכנס המשפיע ר' ניסן נעמאנאו ע"ה ליחידות, ביקש מהרבי שיהיה הסדר בנוגע לחזרת המאמרים כמו שהיה בנשיאים שלפניו, היינו שהיו החוזרים נכנסים להנשיא לחזור לפניו המאמר. ענה לו הרבי: "דער האלבע שעה וואס איך האב פאר זיך וויל מען אויבעט צונעמען" [=גם את החצי שעה שיש לי לעצמי רוצים לקחת ממני].

דעם וואגן פון ליובאוויטש

א' מהחסידים ביקש מהרבי רשות לנסוע למיאמי כדי לנוח. ענה לו הרבי: "ווי ווייט וועט מען פארשלעמען דעם וואגן פון ליובאוויטש" [=עד היכן יסחבו ה'קרוך' של ליובאוויטש].